

Full diocesà

12 de febrer del 2017

p4 —Avui, col·lecta de Mans Unides per a dos projectes agropecuaris a Amèrica

p6 i p7 —Tradicions al voltant de la festa de Sant Valentí, 14 de febrer

50 anys de caminar a Lurdes

Diumenge passat fou un dia gran per a les Hospitalitats de Lurdes de Vic i Solsona. Una gran jornada a Vic amb una 800 participants, que van començar a commemorar els 50 anys de pelegrinatges a Lurdes. La solemne eucaristia va omplir la catedral. Els cants del cor de l'Hospitalitat van donar relleu a la celebració, que va acabar amb el reconeixement públic dels presidents que han tingut les hospitalitats, així com els delegats comarcals i l'equip de metges.

El bisbe Romà digué en l'homilia que aquesta festa «és un moment propici per a recordar, per a passar pel cor, tantes i tantes bones vivències, trobaments, alegries, llàgrimes de felicitat, pau al cor, que el Senyor ens ha concedit per mitjà de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de

Lurdes. I molt especialment a la gruta de Massabielle».

I afegí: «Cinquanta anys és el que celebrem; però la vocació de les nostres Hospitalitats diocesanes és la de continuar servint i estimant en tot, especialment els malalts, discapacitats i ancians [...]. Cal descobrir que la font del nostre amor i del nostre servei no som pas nosaltres mateixos. El mateix que aquella font que brolla a la gruta de Lurdes i que pot assaciar tots els qui cerquen l'aigua i tots els qui volen rentar-se; així mateix la font de l'amor i del servei dels hospitalaris és Jesús mateix.»

Una processó fins al recinte del Sucre, on se serví un dinar que fou especialment festiu, amb els cants del músic Pep Sala, posà fi a una memorable jornada.

«Si no sou més justos del que ho són els mestres de la llei i els fariseus...»

Diumenge VI de durant l'any / Cicle A

Lectura del llibre de Jesús Fill de Sira

Si tu vols, guardaràs els manaments; ets tu qui has de decidir si et mantindràs fidel. Tens al davant foc i aigua: pren el que tu vulguis. L'home té al davant la vida i la mort: li donaran allò que voldrà. La saviesa del Senyor és gran; el Senyor és molt poderós i tot ho veu. Els ulls de Déu veuen el que ell ha creat; ell coneix tot el que fa cadascú. No mana a ningú que faci el mal ni autoritza ningú a pecar.
(15,15-20)

Salm responsorial

Feliços els qui segueixen la llei del Senyor.
(Salm 118)

Lectura la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, als qui tenen una fe prou madura, sí que els ensenyem una saviesa, però una saviesa que no és del món present ni dels dirigents, que estan a punt de ser destituïts, sinó la saviesa enclosa en el pla que Déu s'ha proposat, amagada fins ara, però que abans de tots es temps Déu ja tenia decidida, perquè sigui la nostra glòria. Cap dels dirigents del món present no l'havia coneguda, perquè, si l'haguessin coneguda, mai no haurien clavat a la creu el Senyor de la glòria. Però, tal com diu l'Escriptura: «Cap ull no ha vist mai, ni cap orella no ha sentit, ni el cor de l'home somniava això que Déu té preparat per als qui l'estimen», però a nosaltres, Déu ens ho ha revelat per obra de l'Esperit, ja que l'Esperit tot ho penetra, fins al més profund de Déu.
(2,6-10)

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: [«No us penseu que jo vinc a desautoritzar els llibres de la Llei i dels Profetes. No vinc a desautoritzar-los sinó a completar-los. Us ho dic amb tota veritat: Mentre durin el cel i la terra, no passarà per alt ni la lletra més menuda, ni el tret més insignificant dels llibres de la Llei. Tot es complirà. Per tant, aquell que deixi de complir un dels manaments més petits, i ensenyi els altres a fer el mateix, serà tingut pel més petit en el Regne del cel; però aquell que els compleixi i ensenyi a fer-ho, serà tingut per gran en el Regne del cel.] Jo us dic que si no sou més justos del que ho són els mestres de la Llei i els fariseus,

no entrareu pas al Regne del cel. »Ja sabeu que als antics els van manar: «No matis», i tothom que mati, serà reu davant el tribunal. Doncs jo us dic: El qui s'enfadi amb el seu germà, serà reu davant el tribunal. [El qui digui al seu germà una paraula de menyspreu, serà reu davant el Sanedrí, i el qui l'insulti, acabarà al foc de l'infern. Per això, ni que et trobis ja a l'altar, a punt de presentar l'ofrena, si allà et recordes que un teu germà té alguna cosa contra tu, deixa allà mateix la teva ofrena, i vés primer a fer les paus amb ell. Ja tornaràs després, a presentar la teva ofrena. Si algú et portar al jutjat, mentre hi aneu, enteneu-vos de seguida, abans no et posi en mans del jutge, i el jutge en mans dels guardes, i et tanquin a la presó. T'ho dic amb tota veritat: Un cop allà, no en sortiries que no haguessis pagat fins l'últim cèntim.]
(5,17-37)

«Els ulls de Déu veuen el que ell ha creat; ell coneix tot el que fa cadascú. No mana a ningú que faci el mal ni autoritza ningú a pecar»

Llei de Déu, camí de vida

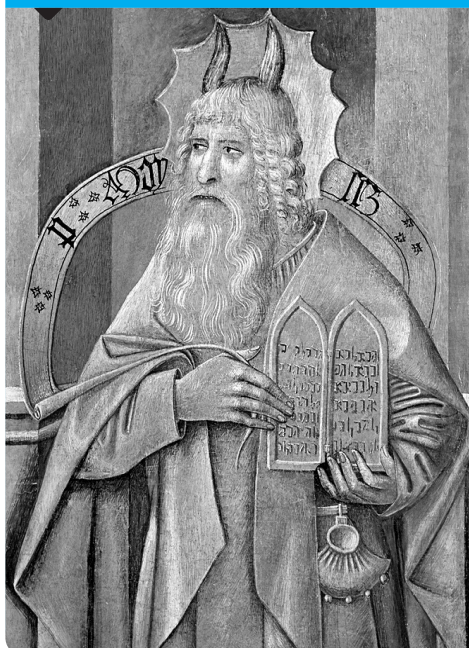
Jean Hakolimana, prev.

La noció de llei no passa pels seus millors moments. S'ha anat desgastant amb l'ús desproporcionat que se n'ha fet en la història. Avui dia, la sacralització de la llibertat i de l'autonomia de la consciència es perfilen com una alternativa incompatible. Amb les lectures d'aquest diumenge, som convidats a revifar el nostre amor a la llei de Déu, aquella que el poble jueu considerava un camí, la mà de Déu en què s'agafen tots els qui volen caminar en la seva llum. Els qui havien estat santificats per Déu havien de preservar la seva santedat evitant tot allò que fos incompatible amb la gràcia rebuda. La vinguda de Jesús constitueix un salt endavant en aquest camí. Jesús irradia, des de l'interior, els mateixos cors que la llei il·luminava des de fora. Ell és la llei de Déu inscrita en els nostres cors.

Per això, porta al seu compliment els manaments de Déu, en particular el manament de l'amor al proïsme, interioritzant-ne i radicalitzant-ne les exigències. L'amor al proïsme neix d'un cor que estima i que, precisament perquè estima, està disposat a viure les majors exigències. *«Jesús mostra que els manaments no s'han d'entendre com un límit mínim que no s'ha de sobrepassar, sinó com una tercera oberta a un camí moral i espiritual de perfecció, l'impuls interior des de l'amor. Així, el manament "No mataràs" es transforma en la crida a un amor sol·lícit que tutela i impulsa la vida del proïsme; el precepte que prohibeix l'adulteri es converteix en la invitació a una mirada pura, capaç de respectar el significat espousal del cos»* (Veritatis splendor, 15).

La imatge

La nostra consciència ens diu que hem de fer el bé i evitar el mal. Déu, precisant més, assenyalà allò que és essencial en els deu manaments donats a Moisès, gravats en les taules de pedra. Jesús completa i aprofundeix la Llei de Déu. El Sermó de la Muntanya n'és un bon compendi. Ell és el Mestre i el model que hem de seguir.

Moisès (vers 1455). Jaume Huguet.
Museu Episcopal de Vic

Lit. hores: Setmana II

13 dilluns

—Sant Benigne, màrtir (†303)
Gènesi 4,1-15.25 / Salm 49 /
Marc 8,11-13

14 dimarts

—Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, patrons d'Europa (s.IX)
—Sant Valentí, màrtir
Fets 13,46-49 / Salm 116 /
Lluc 10,1-9

15 dimecres

—Sants Faustí i Jovita, màrtirs (†122)
—Santa Georgina, verge
Gènesi 8,6-13.20-22 / Salm 115 /
Marc 8,22-26

16 dijous

—Sant Onèsim, bisbe (c.†95)
Gènesi 9,1-13 / Salm 101 /
Marc 8,27-33

17 divendres

—Els set sants fundadors dels Servites, eremites i predicadors (s.XIII)
Gènesi 11,1-9 / Salm 32 /
Marc 8,34-9,1

18 dissabte

—Sant Eladi, bisbe (†632)
—Sant Àlvar, màrtir (†861)
Hebreus 11,1-7 / Salm 144 /
Marc 9,2-13

19 diumenge VII de durant l'any / Cicle A

—Sant Conrad, religiós (†1306)
Levític 19,1-2.17-18 / Salm 102 / 1
Corintis 3,16-23 / Mateu 5,38-48

Els projectes de la campanya de Mans Unides

Es finançaran amb la col·lecta d'avui a tots els temples

Creació d'una comunitat de grangers al Perú

El projecte té per finalitat contribuir a la construcció col·lectiva d'una societat de pastors alpaques del districte de Sibayo (Arequipa, Perú), amb millor qualitat de vida acompanyant processos de gestió del desenvolupament basats en l'equitat, justícia i sostenibilitat.

El projecte beneficiarà directament 100 productors i artesans membres de l'Associació i les seves famílies. L'aportació local i dels beneficiaris es destina a equips, materials i subministraments. La municipalitat del districte de Sibayo hi participa amb despeses de funcionament i capacització. Mans Unides finança equips i subministraments, despeses de personal, i despeses de viatge i funcionament, cosa que representa un 59,13% del pressupost total, que puja fins a 51.887 euros.

Projecte agropecuari a Guatemala

En les comunitats rurals de Coatepeque, on es desenvoluparà el projecte, hi predomina l'existència de grans latifundis dedicats al conreu de palma africana, bananeres, ramaderia extensiva i cautxú. La concentració de la terra en poques mans és una situació que s'agreuja cada dia.

Se sol·licita a Mans Unides suport (61.617 euros) per a implementar la 3a fase del projecte iniciat en 2014-2015 amb el suport de Mans Unides: seguretat alimentària i nutricional, organització i incidència comunitària, producció i abastament de soja i transformació i comercialització de productes. El projecte el porta la pastoral de la terra, ins-tància de l'arxidiòcesi de Quetzaltenango, que busca donar resposta a la problemàtica agrària dels camperols.

Notícies Breus

Nota episcopal

Davant les recents declaracions públiques d'una religiosa, el bisbe de Vic recorda que forma part de la fe de l'Església, des dels seus inicis, que Maria fou sempre verge i que aquesta veritat de fe fou recollida i proclamada de manera definitiva pel Concili II de Constantinoble, essent el primer dogma marià i compartit per cristians catòlics i ortodoxos. Per tant, recorda que aquestes declaracions no s'ajusten a la fe de l'Església i lamenta la confusió que hagin pogut crear en el poble fidel.

Conferència sobre el MEV

Redacció

Marc Sureda, conservador del Museu Episcopal de Vic (MEV), dissertarà sobre «Com neix i creix el Museu Episcopal. Els primers deu anys de vida del MEV», en el marc dels actes del 125è aniversari del museu.

L'acte tindrà lloc el dijous 16 de febrer, a les 6 de la tarda, a la sala d'actes del Museu Episcopal de Vic. Entrada gratuïta i oberta a tothom.

Cinc catecúmens es preparen per a rebre el baptisme

Delegació Episcopal del Catecumenat

Es va estenent la pràctica del catecumenat al nostre bisbat i arreu. Cada vegada hi ha més persones que no han estat batejades en la seva infància i que d'adults demanen ser cristians. L'Esperit, per a sorpresa nostra, bufa allà on vol i quan vol.

És així que, un any més, cinc catecúmens fa temps que es van preparant per a rebre els sacraments de la iniciació cristiana durant la pròxima Pasqua. Plenament decidits a seguir caminant en la seva formació i adhesió a la fe, aquests dies han celebrat el «Ritu d'ingrés» al catecumenat.

En aquesta celebració, els candidats manifesten la seva conversió inicial, la voluntat de ser conseqüents en el tracte amb Déu, el canvi de vida que els proposa la mateixa fe i la primera experiència de comunitat i esperit cristià. Alegrem-nos i preguem amb ells.

Beneït el nou oratori de l'hospital de la Santa Creu de Vic

El dia 18 de gener a les cinc de la tarda, el senyor bisbe, Romà Casanova, va beneir i inaugurar el nou oratori de l'Hospital Universitari de la Santa Creu de Vic. Hi van ser presents la direcció de l'hospital, alguns malalts i els seus familiars, el mossèn de l'hospital i una colla de persones de la ciutat de Vic que estimen l'hospital i s'hi fan presents quan hi ha algun acte rellevant.

Amb motiu d'una reordenació d'espais es va decidir de rehabilitar l'oratori completament: l'accés, la decoració de les parets i la il·luminació; el mobiliari és nou i dissenyat expressament: l'altar, la seu del celebrant, l'ambó, el sagra-ri i els seients per als fidels. La direcció de l'obra ha anat a càrrec de l'arquitecte de l'hospital, que ha comptat amb l'assessorament de la Comissió Diocesana per al Patrimoni Cultural. A partir d'ara els malalts, els seus familiars i acompanyants, i altres persones que ho desitgin, poden disposar d'aquest nou espai de pregària a dins del recinte; un espai que és acollidor, elegant i confortable i

en el qual es podrà celebrar l'eucaristia sempre que convingui. Acabada la benedicció, el senyor bisbe va donar la sagrada comunió als malalts hospitalitzats que ho van demanar, com es fa cada dimecres a la tarda. També va passar per cada planta de l'hospital a saludar els malalts i els professionals.

Tradicions populars sobre sant Valentí

Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí

El dia 14 de febrer coincideixen, en el mateix jorn, la festa de Sant Valentí, prevere, i la de Sant Valentí, bisbe. En els darrers anys s'ha popularitzat enormement, com la «festa dels enamorats, el dia 14 de febrer (gràcies als interessos d'importants galeries comercials!)» i per influx d'una tradició irlandesa consistent a intercanviar regals en la mencionada data; un costum que s'ha implantat amb molta força, sobretot, als Estats Units d'Amèrica. L'origen d'aquesta festa hem de situar-lo en el fet que, segons una antiga tradició, el dia 14 de febrer resta vinculat a les festes paganes de la fertilitat, puix que aquell dia solia començar l'aparellament dels ocells amb la construcció dels nius i, per aquesta raó, en tal diada no es podia sortir a caçar animals de ploma. Ho recull, d'alguna manera, aquest adagi de la ruralia: «Per Sant Valentí, floreix el romaní i la garsa s'enfila al pi», és a dir, que amb el retorn del bon temps revifa la vegetació i els ocells pugen dalt dels arbres a fer niu just en els primers indicis de la proximitat de la primavera.

Per tal de cristianitzar una antiga festa pagana dedicada a la fertilitat anomenada «Lupercals», celebrada els dies 14 i 15 de febrer, s'anà popularitzant la figura de sant Va-

lentí, prevere romà, com «l'excels patró dels enamorats», puix que fou un sacerdot molt valent que, fent honor al seu nom, amb gran valentia desobeí les ordres de l'emperador Claudi (que havia prohibit el casament als soldats per evitar que afluïessin en el seu rendiment militar) i que, això no obstant, sant Valentí, de manera clandestina, no cessà en beneir les noies dels soldats cristians que li ho demanaven. Descobert per la policia imperial, sant Valentí fou empresonat i posteriorment decapitat el dia 14 de febrer de l'any 269 (o 270). Alguns anys després, les despulles del sant foren soterrades a la petita basílica que el papa Juli I féu edificar a la via Flamínia, a l'entrada de Roma, amplificada anys després (entre el 625 i el 638) pel papa Honori I per mor de l'afluència de pelegrins que arribant a Roma la visitaven. Fou llavors que hi va ser construïda una cripta per a acollir les relíquies de sant Valentí, on foren venerades fins a les primeres dècades del segle XIV quan, a causa del deteriorament de la basílica, aquestes foren traslladades a l'església de Santa Pràxedes, a l'Esquilí, molt a prop de la basílica de Santa Maria la Major, on encara les podem venerar. Tot i la difícil accessibilitat, són dignes de ser visitades «le catacombe di San Valentino sulla via Flaminia»,

unes de les més petites de Roma, descobertes l'any 1594, situades molt a prop del santuari de l'Immaculat Cor de Maria, a la plaça Euclide de Roma.

Sant Valentí mostrà una gran «valentia» a defensar davant les autoritats imperials un amor net i pur, genuïnament cristià, que condueix a «ocupar-se i preocupar-se» per l'altre, i això és el que feia en la clandestinitat aquest prevere romà arriscant la seva vida per tal que els joves enamorats poguessin compartir-la en un clima d'amor beneït per l'Església.

També, en el mateix dia 14 de febrer, el martirologi registra el record de sant Valentí, bisbe i màrtir, sebollit a la cripta del cèlebre monestir de Sant Benet de Bages, talment com si fos un gra colgat dins la terra de la Catalunya central, destinat a donar fruit amb la missió de fer fruitar la santedat a la comarca de Bages, d'on Sant Valentí és el patró des de temps immemorial. El famós estudiós de la vida dels

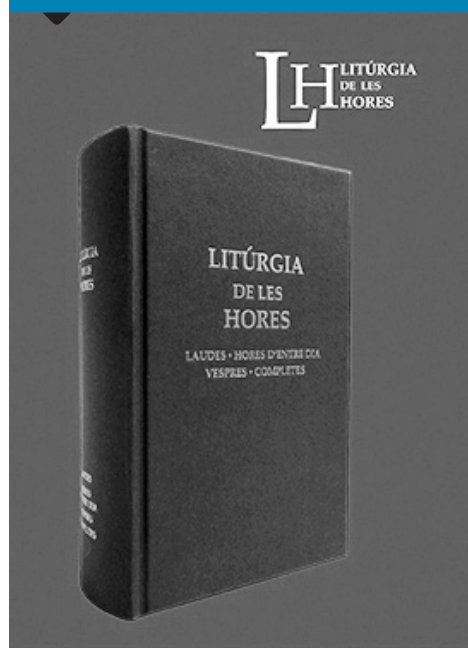
sants, el jesuïta Jean Bolland, en les *Acta Sanctorum* (Tom. II, Februarii, Venetiis 1735, ff. 742-743), no deixa de fer esment «De S. Valentino episcopo martyre Bagae in Hispania», és a dir, de sant Valentí de Bages, un sant de casa nostra que també se celebra el 14 de febrer, el mateix dia que sant Valentí, prevere i màrtir de Roma.

Sobre sant Valentí, bisbe i màrtir, venerat a la comarca de Bages, durant el temps de les exclaustacions vuitcentistes, el reverend Víctor Massanés n'escribí la vida i *Novena del gloriós bisbe y màrtir Sant Valentí, patró del poble de Navarcles y de tot lo Pla de Bages* (Manresa 1864). Pel que fa a la tradició popular, s'han recollit antics costums i adagis sobre el sant, com aquest vinculat a la tradició vitícola del Bages: «Per Sant Valentí trascolaràs lo vi.» Justament, després de la festa de Sant Valentí és quan es trascolava el vi al monestir de Sant Benet de Bages per a evitar que es malmetés i es tornés agre.

El llibre

Diürnal

Diürnal de la Conferència Episcopal Tarraconense per a les Esglésies en què es parla català. El diürnal, obra oferida en un sol volum, és una versió reduïda de la Litúrgia de les Hores, i inclou l'invitori, les laudes, l'hora menor, les vespres i les completes (tot menys l'ofici de lectura).

«Aquesta nova versó de la Litúrgia de les Hores, augmentada amb la versió de tots els himnes, els Bisbes de Catalunya desitgem que sigui la font de l'espiritualitat de tots els membres del Poble de Déu», afirma Joan-Enric Vives, arquebisbe-bisbe d'Urgell i president de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia de la Conferència Episcopal Tarraconense.

Un nou instrument renovat per a fomentar la lloança divina del poble fidel.

Gent compromesa contra la fam en el món

Romà Casanova, bisbe de Vic

Mans Unides, associació de l'Església Catòlica, des de la seva fundació per unes dones d'Acció Catòlica l'any 1960, treballa per la promoció i el desenvolupament de les persones i les comunitats en els països més pobres del món. Han passat quasi seixanta anys i l'actualitat del tema continua essent ben punyent. La FAO denuncia que es produeixen aliments per a nodrir quasi el doble de la població mundial actual, però, tot i això, encara hi ha vuit-cents milions de persones que no poden menjar d'una manera suficient per a la seva salut i desenvolupament. De fet, la fam representa el major risc per a la salut mundial: cada any moren més persones per la fam que no pas per la sida, la malària i la tuberculosi juntes. La fam en el món és un atemptat contra la dignitat humana.

Per això el lema de la campanya d'aquest any, «El món no necessita més menjar, necessita més gent compromesa», ens llança al compromís de defensa dels més pobres, als quals els falta l'aliment bàsic per a viure amb dignitat. Aquest compromís demana la nostra solidaritat: són els nostres germans i la seva necessitat arriba al nostre cor. No oblidem que els béns de la terra, dels quals nosaltres gaudim amb tanta abundància, són per a tots els homes.

Llegim en el Concili Vaticà II: «Déu ha destinat la terra amb tot el que conté a l'ús de tots els homes i pobles, de manera que els béns creats han d'arribar a tots amb un criteri d'equitat i tenint com a guia la justícia i per companya la caritat» (GS, 29).

L'evangeli ens porta a l'opció pels pobres. «Ningú no hauria de dir que es manté lluny dels pobres perquè les seves opcions de vida impliquen prestar més atenció a altres afers... Ningú no pot sentir-se exceptuat de la preocupació pels pobres i per la justícia social. La conversió espiritual, la intensitat de l'amor a Déu i al proïsme, el zel per la justícia i la pau, el sentit evangèlic dels pobres i de la pobresa, són requerits a tothom» (Francesc, EG, 201). La campanya de Mans Unides és una bona ocasió per a demostrar-nos a nosaltres mateixos que maldem perquè l'evangeli arribi de veritat al nostre cor. La solidaritat amb els més pobres s'ha de fer expressió amb les nostres aportacions econòmiques ben generoses en la col·lecta que es fa en totes les parròquies i temples a favor de Mans Unides, així com també amb la participació en les campanyes específiques en les nostres parròquies i comunitats.

